

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie T-150/05 oddalającego skargę jako niedopuszczalną;
- dopuszczenie skargi wniesionej w sprawie T-150/05;
- rozstrzygnięcie w sprawie i uwzględnienie żądań stron, które wystąpiły przed Sądem Pierwszej Instancji jako skarżący, a tym samym uwzględnienie w całości skargi wniesionej w sprawie T-150/50;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd Pierwszej Instancji uznał, że decyzja Komisji 2005/101/WE⁽¹⁾ nie dotyczy skarżących „bezpośrednio” w rozumieniu art. 230 WE. Orzeczenie oddalające skargę jako niedopuszczalną jest wadliwe pod względem prawnym i powinno zostać uchylone z następujących powodów:

1. Bezpośrednie oddziaływanie na sytuację prawną.

Sąd dokonał błędnej interpretacji art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG⁽²⁾ z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, przyjmując, że decyzja Komisji nie miała bezpośrednich skutków prawnych dla skarżących. Skarżący uważają jednak, że decyzja ta oddziałuje bezpośrednio na ich sytuację prawną, ponieważ

- i) ustanawia ostatecznie status obszaru chronionego dla danego terenu,
- ii) nałożyła na właścicieli gruntów zakaz pogarszania stanu i
- iii) wprowadziła obowiązek oceny planu lub przedsięwzięcia.

2. Automatyczne występowanie skutków bezpośrednich.

Sąd dokonał błędnej interpretacji art. 6, uznając, że decyzja Komisji wywiera skutki prawne tylko w przypadku przyjęcia przez państwo członkowskie środków znajdujących się w zakresie jego uprawnień dyskrejonalnych. Zdaniem skarżących z decyzji Komisji wynikają jednak częściowo skutki prawne takie jak zakaz pogarszania stanu i obowiązek oceny planów i przedsięwzięć, które następują automatycznie bez jakichkolwiek działań wdrażających państwa członkowskiego.

3. Brak skutecznych środków ochrony prawnej.

W prawie wspólnotowym obowiązuje w postępowaniu administracyjnym i sądowym zasada postępowania kontradiktoryjnego. Zgodnie z tą zasadą strony powinny dysponować w praktyce prawem do wniesienia skargi lub innym skutecznym środkiem odwoławczym od decyzji. Gdyby skarżącym odmówiono prawa do wniesienia skargi, nie mieliby na żadnym etapie tego postępowania możliwości zakwestionowania decyzji władz, w wyniku której ich grunty zostały włączone do sieci Natura 2000 oraz

nałożono na nich ograniczenia w postaci zakazu pogarszania stanu i obowiązku oceny. Chodzi tu o decyzję, która w sposób ostateczny nadaje danym terenom status obszarów Natury 2000.

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 206, str. 7.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 5 lipca 2006 r. w sprawie T-357/05 Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 6 września 2006 r. przez Comunidad Autónoma de Valencia

(Sprawa C-363/06 P)

(2006/C 261/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana. (przedstawiciele: J.V. Sánchez-Tarazaga Marcelino, letrado, C. Fernández Vicién i I. Moreno-Tapia Rivas, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- orzeczenie, iż niniejsza sprawa jest dopuszczalna i uzasadniona;
- uchylenie postanowienia Sadu Pierwszej Instancji z dnia 5 lipca 2006 r.;
- ponowne przekazanie sprawy Trybunałowi Pierwszej Instancji aby dopuścił skargę w pierwotnym jej brzmieniu i podjął wszczęte postępowanie;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami związanymi z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie opiera się na następujących zarzutach:

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo: Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się naruszenia traktatu WE, a w szczególności protokołu załączonego do traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (który na podstawie art. 311 traktatu WE stanowi jego integralną część), dokładniej jego art. 19, który ustanawia kryteria, którym podlega reprezentacja prawna stron przed sądami wspólnotowymi.

Sąd Pierwszej Instancji w sposób istotny naruszył wszczęte postępowanie poprzez niewyznaczenie skarżącej terminu na usunięcie braków skargi z naruszeniem art. 44 § 6 regulaminu Sadu Pierwszej Instancji, poprzez orzeczenie o niedopuszczalności skargi przed wysłuchaniem skarżącej z naruszeniem zasady kontrydiktoryjności, która powinna być przestrzegana w całym postępowaniu.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył zasadę niedyskryminacji odmawiając letrado Generalitat Valenciana prawa reprezentacji, które nie było kwestionowane we wcześniejszych sprawach wobec przedstawicieli, którzy występowali przed sądami wspólnotowymi w tym samym charakterze.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-367/06)

(2006/C 261/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami ⁽¹⁾ Zjednoczone Królestwo uchybiło swoim zobowiązaniom, ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy oraz
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 września 2005 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 235 z 23.9.2003, str. 10.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-369/06)

(2006/C 261/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Scharf i K. Gross, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż Republika Austrii nie dokonała transpozycji dyrektywy Komisji 2000/52/WE z dnia 26 lipca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi ⁽¹⁾ uchybiając tym samym zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 dyrektywy i art. 249 akapit trzeci WE;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął 31 lipca 2001 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193, str. 75.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-370/06)

(2006/C 261/28)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Maidani i P. Andrade, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Republika Portugalska